

Original article

Toplumsal Yargıların Kültürel Söylemlerle İfadesi: “Verilir, Verilmez” Örneği

Expression of Social Jurisdictions with Cultural Discounts:
“Verilir, Verilmez” Sample

Hüseyin Mertol ^{a,*} & Nil Didem Şimşek ^a

^a Department of Turkish and Social Sciences Education, Faculty of Education, Süleyman Demirel University, Isparta, Turkey

Özet

Bu çalışmada; Türk toplumunda sıkça kullanılan “vermek (ver-)” fiilinin yeterliliğinin olumlu ve olumsuz hâlinin (ver-il-ir; ver-il-mez) söz gruplarıyla bir araya gelerek yargı bildiren söylemler oluşturması ve bu söz gruplarının davranışlar, nesnelere ve olaylarla ilgili kullanıldıkları nitelermeler ve toplumsal yargılar üzerinde durulmuştur.

Türk toplumunda çok önemli olan inançların, duyguların, düşüncelerin, ideallerin nasıl oluştuğu; bütün toplumların güzelle çirkini, iyile kötüyü, uygun olanla (olumlu) olmayanı (olumsuz); günahla sevabı; ödülle cezayı oluştururken ifade ettikleri 30 olumlu (ver-il-ir) ve 20 olumsuz kavramsal nitelikli yargı (ver-il-mez) araştırılmış ve incelenmiştir. Çalışma sonucunda ortaya çıkan söz varlığı, Türk toplumunun “toplumsal değerler ve kültürel söylemler” açısından ne kadar zengin olduğunu da göstermektedir.

Bu çalışmada görüşme tekniği kullanılarak, farklı yaş aralıklarında ve eğitim seviyelerinde 100 kadın ve 100 erkek olmak üzere toplamda 200 kişinin katılımıyla toplumsal yargı ifadelerinde “neyin verilir neyin verilmez” olduğu konusunda yargı bildiren toplumsal söylem kullanımlarına cevap aranmıştır. Söylemler nesneye, özneye ve özneye/nesneye olmak üzere kategorize edilmiş ve frekans tabloları oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Yargı, Kültürel Söylem, Söz Varlığı.

Abstract

In this study; the ability of the verb, give (ver-) in which is frequently used in Turkish society to come together with the promiscuous groups of positive and negative (ver-il-ir; ver-il-mez) to form statements that make jurisdictions and to use these groups of words in terms of behaviors, objects and events, qualifications and social judgments. How beliefs, thoughts, thoughts, ideals are formed that are very important in Turkish society; all ugly people with ugly, good and bad, with the appropriate (non-positive) (negative); love with sin; 30 positive (ver-il-ir) and 20 negative conceptual judicial decisions (ver-il-mez) were investigated and examined. The result of the study shows how rich Turkish society is in terms of social values and cultural discourses. In this study, social discourse reporting about what is given and what is not given if in social judicial statements with the participation of 200 people, 100 women and 100 men in different age ranges and education levels, was used.

Keywords: Social judgment, Cultural Discourse, Vocabulary.

Received: 14 October 2018 * **Accepted:** 18 November 2018 * **DOI:** <https://doi.org/10.29329/ijiape.2018.177.1>

* **Corresponding author:**

Hüseyin Mertol, Department of Turkish and Social Sciences Education, Faculty of Education, Süleyman Demirel University, Isparta, Turkey.
Email: huseyinmertol@sdu.edu.tr

GİRİŞ

İnsan kendine özgü yapısından dolayı diğer canlılardan ayrılır ve varlıkta farklı bir yer alır. Bu farklı yer, onun kurduğu dünyadır. Kendi kurduğu dünyada yaşayan insanın en önemli özelliklerinden biri bilgiyle kurduğu ilişkidir. Çünkü insan elde ettiği bilgiyle eylemlerini belirleyebilir, istemelerine yön verebilir. Kendisiyle ve başkaları ile olan ilişkilerinde doğru eylemlerde bulunmak, doğru kararlara varabilme konusunda bilginin ayrı bir önemi vardır. İnsanın kendini ve dünyayı tanıması, anlaması ve anlamlandırması bilgi yoluyla. İnsanı diğer varlıklardan ayıran bir diğer özellik de ürettiği bilgileri başka insanlara öğretmesi, hatta binlerce yıl sonrasına miras bırakabilmesi ve bırakılan bu mirasları da alabilmesidir (Kaygı, 1999).

İnsan sahip olduğu bilgiyi; etrafında gelişen olayları/olguları, davranışları ve etrafını saran nesnelere nitelemek için kullanmak ihtiyacındadır. Bu, bir var oluş çabasıdır. Bu çabanın ortak noktası, insanın içinde yaşadığı toplumun söz varlığında kendini gösterir. Dışarıdan bakanlar için o topluma ait söz varlığı, kültürel ve toplumsal değerlendirmeler adına çok şey ifade eder. Çünkü her mesajın bir iletisi olduğu gibi toplumsal/kültürel yargı bildiren söylemlerin de iletişim açısından karşı tarafa ilettiği bir mesaj mutlaka vardır.

İnsanlar hayatlarını değer yargılarına göre şekillendirirler. Mesela bir tasarrufta bulunurken, bir karara varırken, bir olayı yorumlarken hep sahip olunan değer yargıları dikkate alınmaktadır. Bu değer yargılarına, bir değerlendirmenin ardından varılmaktadır. Dolayısıyla insanın değer yargıları, hayatı nasıl algıladığı, olayları nasıl yorumladığı ve değerlendirdiği sonucundan oluşmaktadır. Zira değer yargısı, belli bir “değerlendirmenin” neticesidir. Sonuçta benimsenen bu değer yargıları insanın hayatına yön veren temel birer etken olmaktadır. Bir insanın davranışlarını ve bu davranışların arkasında yatan saikleri anlayabilmek için de yine “değer yargıları” bir ölçüt olarak kullanılmaktadır. Etiğin, insan davranışlarını ve özellikle insanın ahlaki davranışlarını konu edindiği düşünülürse değer yargılarının, etik alanında ne ölçüde önemli olduğu anlaşılacaktır (Kuçardı,1998).

Bir topluma ait değer yargıları ve etik söylemler öncelikle sözel olarak ifade edilir. En çok kullanılanlar ve somut karşılığı gün içinde sıklıkla görülenler daha çabuk yazıya geçirilir ve yazılı söz varlığı içinde yerini bulur. Söz varlığı, TDK Büyük Türkçe Sözlükte şu şekilde ifade edilmektedir: “Bir dildeki sözlerin bütünü, söz hazinesi, söz dağarcığı, sözcük hazinesi, kelime hazinesi, kelime kadrosu, vokabüler (<http://www.tdk.gov.tr/>).” Söz varlığı, o toplumun tarihî derinliğinden de izler taşır. Bu açıdan bakıldığında, toplumsal/kültürel yargıların iletisi durumundaki söz varlığı, dilin zenginliğini ve aynı zamanda zihinsel sözlüğünü gösterir. Bu zihinsel sözlük içerisinde, toplumsal kabullerin/değerlerin olduğunu ve bunların, ait oldukları toplum tarafından itinayla korunduklarını söylemek yerinde olacaktır.

Günlük yaşantımızda iyi, adil, basiretli ve dürüst davranışları; kötü, adaletsiz, düşüncesiz ve yalan yanlış davranışlara üstün tutarak sahip olduğumuz değer yargılarını yansıtmaktayız. Bu tür değer yargılarının oluşmasının ampirik bir temeli vardır. Bir şeyin adaletsiz yahut yanlış olduğunu salt görerek, duyarak yahut dokunarak anlamak mümkün değildir. Bir değer yargısı, sadece duyu organlarının deneyimleri yahut makul/akla uygun hükümler sonucu oluşmaz. Aksine bir değer yargısı, asli olarak bir deneyim/tecrübe sonucu şekillenir. Mesela bir çocuk, yalan söylemenin kötü bir şey olduğunu, ancak yalan söylediği zaman büyükleri tarafından gördüğü farklı muamele sonucu idrak etmektedir(Reinhold Zippelius 1994).

Değer yargıları alıntıdaki örnekte de görüldüğü üzere, yaşantımızdaki deneyimler sonucu oluşmaktadır. Değer yargısı, yapılan “değerlendirme” ile yakından ilgilidir. Her insanın hayatının olağan akışı içinde hiç durmadan bir şeyleri değerlendirme sürecinde olduğu göz önünde bulundurulursa, kişinin çeşitli değerlendirmeler/tecrübeler sonucunda oluşturduğu “dünyasına/çevresine bakış açısı”, aynı zamanda değer yargılarının sözel bir yansıması şeklinde söylem olarak görülebilir ve o toplumun dilinde izini/imzasını bırakır.

Kültür akla belli bir değerler bütünüdür. Bu değerler arasında din kaynaklı olanların yanında, kültürel değerlerden bahsedilince belli bir ırka mensubiyet, yaşam sürülen mekân, zaman ve konuşulan dil gibi faktörlerin katkılarından söz etmek gerekir. Dini değerlerden söz ederken belli bir inancın getirdiği değerler sistemi söz konusu olmaktadır. Yani dini değerler, tamamen o dinin kuralları ve teamüllerinden müteşekkildir.

Ahlaki değerlere bakıldığında, çoğu ahlaki değer dinî değerlerle örtüştüğü görülmektedir. Ancak ahlaki değerlerde herhangi bir dinin değerlerinden değil, tüm dinlerin ortak değerlerinden bahsetmek mümkündür. Neyin ahlaki neyin gayri ahlaki olduğu konusunda toplumlar arasında genellikle bir mutabakat olduğu söylenebilir. Ancak kültürel yapılanmaya gelince, farklı değer gruplarının bir sistem içerisinde birleşip kültürel değerleri oluşturduğu söylenebilir. Kültür, birçok değer grubunu kapsamaktadır. Bu değer gruplarından özellikle dinin, ilk bakışta ayrı ve daha etkili bir yeri olduğu düşünülebilir. Ancak kültür, dinden daha başka ve daha kapsamlı bir yapıya sahiptir.

Yöntem

Bu çalışmada görüşme tekniği kullanılarak; farklı yaş aralıklarında ve eğitim seviyelerinde 100 kadın ve 100 erkek olmak üzere toplamda 200 kişinin katılımıyla toplumsal yargı ifadelerinde “neyin/kimin verilir neyin/kimin verilmez” olduğu (neyin/kimin yeterli olup, neyin/kimin yeterli olmadığı) konusunda yargı bildiren toplumsal söylem kullanımlarına ve dolayısıyla araştırmanın konusuyla ilgili söz varlığına yönelik cevaplar aranmıştır.

Araştırmanın Deseni

Bu çalışma, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması desenine uygun olarak yapılmıştır. Durum çalışmaları şu şekilde sınıflandırılır: olay incelemesi, durum çalışması, örnek olay çalışması, örnek olay inceleme yöntemi, vaka çalışması. Bu çalışmada, konusu olan araştırma yöntemi için “durum çalışması” içerisinde yer alan örnek olay inceleme yöntemi kullanılmıştır. Bu çalışmada açıklayıcı ve tanımlayıcı durum çalışmalarından yararlanılmıştır (Yin, 2003).

Toplumsal değer yargılarına yönelik tutumlarını çeşitli değişkenler açısından incelemeyi amaçlayan bu araştırma ilişkisel tarama modeli ile gerçekleştirilmiştir (Karasar, 2006).

Çalışma Grubu

Bu araştırmanın katılımcılarını Samsun ilinde yaşayan 100 kadın ve 100 erkek orta oluşturmaktadır. Katılımcıların seçiminde sadece cinsiyet dengesine dikkat edilmiştir. Ayrıca verilerin, araştırmacılardan birinin daha önceden görev yaptığı ve bildiği şehirde toplanması sürecin daha güvenilir ve etkili olabileceğini düşündürmüştür. Bu amaç doğrultusunda rastgele örnekleme yöntemi kullanılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada verileri toplama aracı olarak; katılımcıların demografik bilgilerini belirlemek amacıyla yalnızca cinsiyetlerinin sorulduğu bilgi formu bulunmaktadır. Bu formda ayrıca “*verilir, verilmez*” şeklinde hazırlanan açık uçlu bir soru bulunmaktadır.

Verilerin Analizi

Söylem analizi, söylem üzerine düşünme ve söylemi elde ettiği veriler yolu anlamlandırmaktadır. Bu analiz yöntemi, detaylı ve nitel yaklaşımları içerisinde barındıran önemli bir özellik taşımaktadır (Wood ve Kroger, 2000). Söylem analizi, zihin bileşenleri üzerine odaklanan analiz yöntemi olarak karşımıza çıkmaktadır (Elliot, 1996). Söylem analizleri; dil kullanımını sosyokültürel bağlam çerçevesinde ele alıp inceleyen bir yaklaşımdır (Atay, 2007).

Birinci aşamada söylemler *nesneye, özneye ve özneye/nesneye* olmak üzere kategorize edilmiş, ikinci aşamada ise cinsiyet ve yaş aralıkları verilerek frekans ve yüzdeler gösteren tablolar oluşturulmuştur.

Bulgular

Toplumsal değer yargılarımız içerisinde yer alan; “polise kız verilmeyeceği; at, avrat, pusatın başkasına verilmeyeceği; bekâra ev verilmeyeceği; hastaya moral verileceği; bebeklere anne sütü verileceği ve aç olana yemek verileceği” gibi yargıların toplumumuzda genel bir kabul gördüğü tespit

edilmiştir. Cinsiyet farklılıklarının da belirgin olarak kendisini hissettirdiği sonuçlarda Türk toplumunun genel yapısında seçimlerin/tercihlerin etkili olduğu görülmüştür

Bu çalışmada Türk toplumunda mevcut değer yargılarının ve toplumsal yargıların ver- fiilinin olumlu ve olumsuz yeterliliğinin kullanımları üzerinde yapılmıştır. Bu çalışmada iki aşamalı olarak değer yargıları/toplumsal yargılar, *verilenler* ve *verilmeyenler* ilişkisi üzerinden incelenmiştir.

Çalışmada ilk olarak farklı eğitim durumu ve yaş aralıklarında bulunan toplam 200 kişi ile ‘*toplumsal yargılar deyince aklınıza hangi verilenler ve hangi verilmeyenler geliyor?*’ sorusuna yanıt aranmıştır. Aşağıdaki tabloda görüldüğü üzere yargılar özneye, nesneye hem özne hem nesneye göre *verilir* veya *verilmez* yargılarının hangilerinin daha çok kullanıldığı tespit edilmeye çalışılmıştır.

Tablo 1. Özneye Yönelik *verilir* Yargıları

Takıma penaltı verilir. Hata yapan futbolcuya faul verilir . Askere görev verilir. Takıma köşe vuruşu verilir. Takıma taç verilir. Bebeklere anne sütü verilir. Şarkıcıya beste verilir. Öğrenciye ders verilir. Canlılara isim verilir. Hastaya ilaç verilir. İhtiyacı olana borç verilir. Soliste ses verilir. Kiracıya ev verilir. Askere komut verilir. Yoksula ev verilir. Sevgiliye gül verilir. İnsanlara selam verilir. Fakire fitre verilir.

Tablo 2. Nesneye Yönelik *verilir* Yargıları

Seçimde oy verilir. Kazana su verilir. Basına reklam verilir. Hatlara elektrik akımı verilir. Siparişler kargoya verilir. Köpeklere kemik verilir. Hayvanlara su verilir. Çiçeğe su verilir. Aç olana yemek verilir. Çiçeğe su verilir.

Tablo 3. Hem Nesneye Hem Özneye Yönelik *verilir* Yargıları

Aç olana yemek verilir.

Tablo 4. Özneye Yönelik *verilmez* Yargıları

Dostluk herkese verilmez. Herkese çocuk verilmez. Herkese zekât verilmez. Herkese akıl verilmez. Herkese sır verilmez. Kötüye fırsat verilmez. Herkese sorumluluk verilmez. Kötü insana taviz verilmez. Arsıza borç verilmez. Yüzsüze yüz verilmez. Katile silah verilmez. Kötü insana taviz verilmez. Her cahile bilgi verilmez. Yetişkin olmayana araba verilmez. Bekâra ev verilmez. Polise kız verilmez. Balıkçıya kız verilmez.

Tablo 5. Nesneye Yönelik *verilmez* Yargıları

Ser verilir sır verilmez. Çeliğe su verilmez. Yorgun ata su verilmez. At, avrat, pusat başkasına verilmez

Çalışmada 2.aşama olarak 100'ü kadın, 100'ü erkek olmak üzere 200 kişiye sorulmuş ve aşağıdaki bulgular elde edilmiştir:

Tablo 6. Cinsiyet ve Yaş Gruplarına Göre *verilmez* Dağılımı

Verilmez Denilen Yargılar	Kadın	Erkek	Toplam 200 Katılımcı	
	18-64 yaş üzeri	18-64 yaş üzeri	Toplam	Oran
Polise kız verilmez	90	87	177	89%
At, avrat, pusat başkasına verilmez	76	89	165	83%
Herkese dostluk verilmez	74	87	161	81%
Ser verilir sır verilmez	77	73	150	75%
Yetişkin olmayana araba verilmez	60	89	149	75%
Bekâra ev verilmez	56	91	147	74%
Herkese çocuk verilmez	75	67	142	71%
Balıkçıya kız verilmez	58	77	135	68%
Herkese akıl verilmez	56	64	120	60%
Çeliğe su verilmez	45	45	90	45%

18-64 yaş arası toplam 200 kişiye sorduğumuz ‘ne verilmez’ sorusunun yanıtlarında ilk sırayı %89 oranla “Polise kız verilmez” yargısı almıştır. Katılımcılar mesai şartlarının zor olması ve can güvenliği sebebiyle bu yargıyı seçtiklerini belirtmişlerdir. Son zamanlarda yaşanan terör olaylarının da bu tercihte etkili olduğu düşünülmektedir.

2.sırayı ise Türk toplumunun genel bir yargısı olan “At, avrat, pusat” üçlüsü almıştır. Atlı göçebe kültürün bir yansıması olan at, savaşçı bir toplum oluşun yansıması olan silah ve kadına verilen değer algısıyla bu tercihte bulunduğu düşünülmektedir.

Anket sonuçlarında dikkati çeken bir diğer nokta da “Bekâra verilmeyen ev” yargısıdır. Özellikle 19 Mayıs Üniversitesinin bulunduğu ve bu nedenle öğrenci sayının oldukça fazla olduğu bir şehirde, gurbetçi öğrencilerin bu yargı ile ev tutabilmede sıkıntı yaşamalarının olası olabileceği görülmüştür.

Tablo 7. Cinsiyet ve Yaş Gruplarına Göre *verilir* Dağılımı

İlk 10 Sıralama	Kadın	Erkek	Toplam 200 Katılımcı	
	18-64 yaş üzeri	18-64 yaş üzeri	Toplam	Oran
Verilir Denilen Yargılar				
Hastaya moral verilir	94	90	184	92%
Bebeklere anne sütü verilir	99	79	178	89%
Aç olana yemek verilir	89	84	173	87%
Sevgiliye gül verilir	98	59	157	79%
İnsanlara selam verilir	75	79	154	77%
Seçimde oy verilir	76	74	150	75%
Hayvanlara su verilir	72	71	143	72%
Siparişler kargoya verilir	67	66	133	67%
Hata yapan futbolcuya faul verilir	24	88	112	56%
Basına reklam verilir	54	52	106	53%

18-64 yaş arası toplam 200 kişiye yöneltilen “*ne verilir*” sorusunun yanıtlarında ilk sırayı %92 oranla “Hastaya moral verilir” yargısı almıştır. Sağlık Bakanlığının yapmış olduğu bilinçlendirme çalışmalarının bir etkisi olduğunu düşündüren sonuçla, “Bebeklere anne sütü verilir” yargısı da %89’luk bir oranla 2.sıraya yerleşmiştir.

Türk toplumunun en belirgin özelliği olan merhamet duygusu da %87 lik bir oranla “Aç olana yemek verilir” yargısına yansımış ve yargı 3. sırayı almıştır.

Cinsiyet farklılıkları “Sevgiliye gül verilir” yargısında açıkça kendini göstermiştir. Öyle ki ankete katılan 100 kadının 98’i “Sevgiliye gül verilir” yargısında buluşmuşken, bu yargı katılımcı erkeklerde %59’a kadar düşmüştür.

İlgi alanlarının bir yansıması olarak ankete katılan erkeklerin 88’i hata yapan futbolcuya faul verilir derken, kadınlar bu alanda %24’de kalmışlardır.

“Seçimde oy verilir”, “İnsanlara selam verilir”, “Hayvanlara su verilir” yargıları her iki cinsiyette birbirine yakın sonuçlar çıkarmıştır.

Sonuç

Kültürel değer yargılarımız içerisinde yer alan; polise kız verilmeyeceği; at, avrat, pusatın başkasına verilmeyeceği; bekâra ev verilmeyeceği; hastaya moral verileceği; bebeklere anne sütü verileceği ve aç olana yemek verileceği yargılarının toplumumuzda genel bir kabul gördüğü tespit edilmiştir. Cinsiyet farklılıklarının da belirgin olarak kendisini hissettirdiği sonuçlarda Türk toplumunun genel yapısında seçimlerin/tercihlerin etkili olduğu görülmüştür.

Ayrıca “taşrada yaşam” olarak da nitelendirebileceğimiz küçük şehir yaşantılarında örf ve adet dinamiklerinden hareketle ortaya çıkan önyargıların günlük yaşantımızda kullandığımız söz gruplarına nasıl yansıdığı bu çalışmayla görülmüştür.

Türk toplumunun kültürel temelinde göçebe toplum yaşantısı olması ve bunun söz gruplarına yansıması, Türk dilinin zenginliğinin ve canlı olmasının en önemli göstergelerinden de biridir. Yine bu yaşantıdan etkilenmiş olan ataerkil söylemler de bu çalışmanın sonuçları arasında yer almaktadır.

Toplumun duygu ve düşüncelerinin bu denli ölçülü sözler aracılığıyla aktarımı, dilden dile nesilden nesile aktarılmayı da kolaylaştırmış; dolayısıyla sosyal olayların, doğa olaylarının meydana geliş biçimleri, gelenek ve görenekler süreklilik göstermiştir (Aydın, 2013:175).

KAYNAKÇA

“Regelungen zur Sterbehilfe in Europa,” (çevrimiçi)
http://www.cdrlp.de/Unsere_Arbeit/Sterbehilfe/Sterbehilfe-in-Europa.html, 27.12.2016.

Atay, H. (2007). Söylem analizi kavramının yapıları ve işlem akışı. A. Yüksel., B. Mil., Y. Bilim. (Ed.), Nitel araştırma: neden, nasıl, niçin içinde (169-180). Ankara: Detay Yayıncılık.

Elliott, R. (1996). Discourse analysis: exploring action, function and conflict in social texts. *Marketing Intelligence & Planning*. 14, 6, 65.

<http://www.tdk.gov.tr/> (erişim tarihi: 22.09.2018)

Karasar, N. (2006). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Kaygı, A. (1999). Geçmişle Gelecek Arasında Kimlik. İ. Kuçuradi, B. Peker (Haz.), *Elli Yıllık Deneyimler Işığında Türkiye’de ve Dünyada İnsan Hakları içinde* (s. 71- 83), Ankara: Türkiye Felsefe Kurumu Yayınları.

Kuçuradi, İ. (1998). *İnsan ve Değerleri*, Türkiye Felsefe Kurumu Yayınları,

Reinhold Z. (1994). *Rechtsphilosophie*, München, Verlag C.H.Beck, s. 131.

Seçkin A. (2013). Kültürel Bir Miras Olarak Atasözlerinin Kullanımı Üzerine Türkçe Öğretmenlerinin Görüşleri, *Folklor/Edebiyat*, cilt: 19, sayı: 75, s. 175

Wood, L., A. & Kroger, R., O. (2000). *Doing discourse analysis: methods for studying action in talk and text*. London: Sage.

Yin, R. K. (2003). *Case Study Research Design and Methods* (3. Baskı). London: Sage Publications.

Expression of Social Jurisdictions with Cultural Discounts:

“Verilir, Verilmez” Sample

Extended Abstract

In this study; The ability of the verb, give (ver-) in which is frequently used in Turkish society to come together with the promiscuous groups of positive and negative (ver-il-ir; ver-il-mez) to form statements that make jurisdictions and to use these groups of words in terms of behaviors, objects and events. qualifications and social judgments. How beliefs, thoughts, thoughts, ideals are formed that are very important in Turkish society; all ugly people with ugly, good and bad, with the appropriate (non-positive) (negative); love with sin; 30 positive (ver-il-ir) and 20 negative conceptual judicial decisions (ver-il-mez) were investigated and examined. The result of the study shows how rich Turkish society is in terms of social values and cultural discourses. In this study, social discourse reporting about what is given and what is not given if in social judicial statements with the participation of 200 people, 100 women and 100 men in different age ranges and education levels, was used.

Introduction: Value judgments are the result of experiences in our life as seen in the example in the citation. Considering that every human being is in the process of evaluating something in the normal course of his life, the yarg perspective of the world / environment formed by the person as a result of various evaluations / experiences can be seen as a verbal reflection of value judgments and his / her signature in the language of that society. it leaves. Culture brings to mind a certain set of values. Among these values, in addition to the ones originated from religion, when the cultural values are mentioned, it

is necessary to mention the contributions of factors such as a certain race, living space, time and spoken language.

Method: The data of this research consists of the information form as an aggregation tool where the participants form an open-ended question form to determine the demographic information only in the form of the information form to which they are asked for their gender and then they are not given. In this study, using interview technique; in the social judicial statements with the participation of 200 person, 100 men and 100 women in different age ranges and education levels and hence, answers to the vocabulary related to the subject of the study were sought.

Results and Conclusion: He answer to the question of “what is given” to 200 people between the ages of 18-64 was veril morale is given to the patient 200. With the result that the awareness studies carried out by the Ministry of Health have an effect, the judgment of la Breastfeeding for babies “is placed in the second place with a rate of 89%.The sense of compassion, which is the most prominent feature of Turkish society, is reflected in the judgment of The food is hungry o with 87% and the judiciary is ranked 3rd.Gender differences Valentine roses are given ir has clearly shown in the judgment. Thus, 98 of the 100 women who participated in the survey, "Valentine is given a rose", the judiciary, this declining male fell to 59%.As a reflection of their interests, 88 of the men who participated in the survey stated that a foul was given to the player who made a mistake.